

DOI: 10.58423/2786-6742/2025-9-257-268

УДК 657.37

Igor ORLOV

д.е.н., професор, професор кафедри обліку і аудиту
Закарпатський угорський Інститут імені Ференца Ракоці II,

ORCID ID: [0000-0003-3119-0698](https://orcid.org/0000-0003-3119-0698)

e-mail: orlov.igor@kmf.org.ua

СУЧАСНІ ПРАКТИКИ НЕФІНАНСОВОГО ЗВІТУВАННЯ: РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

Анотація. В статті досліджується еволюція практик нефінансового звітування, особливо зосереджуючись на звітності про сталий розвиток (SDR) та інтегрований звітності (IR). За останнє десятиліття сфера нефінансової звітності значно розширилася, перетинаючись з бізнес-етикою, фінансовим обліком і стратегічним менеджментом. В статті описано розвиток і значення звітів зі сталого розвитку та інтегрованої звітності, підкреслюючи їхню роль у підвищенні корпоративної прозорості та підзвітності. Звітність щодо сталого розвитку передбачає розкриття політики компанії, впливу та ефективності екологічних, соціальних і управлінських факторів (ESG). Вона спрямована на надання стейкхолдерам прозорості та надійної інформації про ініціативи та результати діяльності компанії щодо сталого розвитку. Інтегрована звітність виходить за рамки традиційної фінансової та нефінансової звітності, поєднуючи їх в уніфікований формат, щоб представити цілісне уявлення про стратегію, управління, ефективність і перспективи компанії. Дослідження визначає відсутність стандартизованої нефінансової звітності як критичну проблему, що призводить до неузгодженості в практиках звітності в усьому світі. В статті досліджено роль нормативного регулювання в забезпеченні надійності, порівнянності та достовірності SDR та IR. Подолання цієї проблеми можливе шляхом розробки та прийняття стандартизованих систем нефінансової звітності для вирішення сучасних викликів і задоволення потреб заінтересованих сторін. Такі системи, рекомендації чи стандарти посилять корпоративну підзвітність, підтримають розкриття інформації про сталий розвиток і сприятимуть створенню більш прозорого та відповідального бізнес-середовища. Майбутні дослідження мають бути зосереджені на створенні та впровадженні цих стандартизованих правил для подальшого вдосконалення практик нефінансового звітування.

Ключові слова: ESG, нефінансова звітність, якість інформації, корпоративна соціальна відповідальність, міжнародні організації.

JEL Classification: M41, M48

Absztrakt. A cikk a nem pénzügyi jelentések gyakorlatának fejlődését vizsgálja, különös tekintettel a fenntartható fejlődésről szóló jelentésekre (SDR) és az integrált jelentésekre (IR). Az elmúlt évtizedben a nem pénzügyi jelentések területe jelentősen bővült, átfedésben a üzleti etikával, a pénzügyi számvittel és a stratégiai menedzsmenttel. A cikkben kimutatásra kerülnek a fenntartható fejlődésről szóló jelentések és az integrált jelentések fejlődése és jelentősége, hangsúlyozva azok szerepét a vállalati átláthatóság és elszámoltathatóság javításában. A fenntartható fejlődésről szóló jelentések a vállalat politikájának, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők (ESG) hatásának és hatékonyságának nyilvánosságra hozatalát írják elő. Célja, hogy a stakeholderek

This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons CC BY-NC 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

számára átlátható és megbízható információkat nyújtson a vállalat fenntartható fejlődéssel kapcsolatos kezdeményezéseiről és eredményeiről. Az integrált jelentés túllép a hagyományos pénzügyi és nem pénzügyi jelentések keretein, és ezeket egységes formátumba ötvözi, hogy átfogó képet adjon a vállalat stratégiájáról, irányításáról, hatékonyságáról és kilátásairól. A tanulmány a standardizált nem pénzügyi jelentések hiányát kritikus problémának tartja, amely világszerte a jelentési gyakorlatok összehangolatlanságához vezet. A cikk vizsgálja a szabályozási szerepét a megbízhatóság, összehasonlíthatóság és hitelesség biztosításában az SDR és IR. A probléma megoldható a nem pénzügyi beszámolási rendszerek kidolgozásával és elfogadásával, hogy megfeleljenek a mai kihívásoknak és az érdekelt felek igényeinek. Az ilyen rendszerek, ajánlások vagy standardok erősítik a vállalati elszámoltathatóságot, támogatják a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos információk nyilvánosságra hozatalát, és elősegítik egy átláthatóbb és felelősségteljesebb üzleti környezet kialakítását. A jövőbeli kutatásoknak ezeknek a standardizált szabályoknak a kidolgozására és bevezetésére kell összpontosítaniuk a nem pénzügyi jelentések gyakorlatának további tökéletesítése érdekében.

Kulcsszavak: ESG, nem pénzügyi beszámolás, információk minősége, vállalati társadalmi felelősségvállalás, nemzetközi szervezetek.

Abstract. The article examines the evolution of non-financial reporting practices, with a particular focus on sustainable development reporting (SDR) and integrated reporting (IR). Over the last decade, the field of non-financial reporting has expanded significantly, intersecting with business ethics, financial accounting, and strategic management. The article describes the development and significance of sustainability reports and integrated reporting, emphasizing their role in increasing corporate transparency and accountability. Sustainability reporting involves disclosing a company's environmental, social, and governance (ESG) policies, impacts, and performance. It aims to provide stakeholders with transparent and reliable information about the initiatives and results of the company's activities regarding sustainable development. Integrated reporting goes beyond traditional financial and non-financial reporting by combining them into a unified format to present a holistic view of a company's strategy, management, performance, and prospects. The study identifies the lack of standardized non-financial reporting as a critical issue, leading to inconsistencies in reporting practices around the world. The article examines the role of regulatory oversight in ensuring the reliability, comparability, and credibility of SDR and IR. Overcoming this problem is possible through the development and adoption of standardized systems of non-financial reporting to address modern challenges and meet the needs of interested parties. Such systems, guidelines, or standards will strengthen corporate accountability, support the disclosure of information on sustainable development, and contribute to a more transparent and responsible business environment. Future research should focus on creating and implementing these standardized rules to further improve non-financial reporting practices. The increasing importance of non-financial information in decision-making processes highlights the need for consistent and reliable reporting frameworks. Enhancing these frameworks will not only benefit corporations but also support broader societal goals of sustainability and ethical business practices.

Keywords: ESG, non-financial reporting, information quality, corporate social responsibility, international organizations

Постановка проблеми. За останнє десятиліття дослідження практик нефінансової звітності значно розширилися, перетинаючись з різними сферами, такими як ділова етика, фінансовий облік і стратегічний менеджмент. Нефінансова звітність – це комплексний термін, який охоплює кілька форм звітності, зокрема звітність про корпоративну соціальну відповідальність (КСВ),

інтегровану звітність (IR), звітність щодо сталого розвитку (SDR), звітність Глобальної ініціативи звітності (GRI) тощо.

Звітність про сталий розвиток відноситься до процесу, за допомогою якого компанії розкривають інформацію про політику сталого розвитку, вплив на середовище та суспільство, ефективність діяльності. Така звітність зазвичай охоплює широкий спектр екологічних, соціальних і управлінських факторів (ESG), представляючи інформацію, як діяльність компанії сприяє досягненню цілей сталого розвитку. Основна мета SDR – надати заінтересованим сторонам, зокрема інвесторам, працівникам, клієнтам і громадам, прозору та достовірну інформацію про ініціативи бізнесу щодо сталого розвитку та їх результати. Таким чином, виділяють три ключові елементи звітності зі сталого розвитку: 1) екологічна звітність – інформація про використання ресурсів, утилізацію відходів, викиди та заходи щодо пом'якшення зміни клімату; 2) соціальна звітність – інформація про умови праці, залучення громади, права людини та відповідальність за продукт; 3) звіт про управління – детальна інформація про структуру корпоративного управління, етичні практики, управління ризиками.

Інтегрована звітність (IR) виходить за межі традиційної фінансової та нефінансової звітності, об'єднуючи таку інформацію в єдину форму. Інтегрована звітність має на меті забезпечити цілісне представлення стратегії діяльності, управління, ефективності і перспективи бізнесу, ілюструючи, як компанія створює цінність у короткостроковій, середньостроковій та довгостроковій перспективі. Міжнародна рада з інтегрованої звітності (IIRC) визначає IR як процес, заснований на інтегрованому мисленні, результатом якого є періодичний інтегрований звіт компанії про створення цінності протягом певного часу та пов'язані повідомлення щодо аспектів створення цінності. Концепція інтегрованої звітності передбачає представлення інформації про шість видів капіталу: фінансовий капітал, виробничий капітал, інтелектуальний капітал, людський капітал, соціальний капітал та природний капітал.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Обов'язки компаній перед суспільством розширилися, тому компанії почали вибудовувати бізнес-моделі з врахуванням різних векторів розвитку. Нові бізнес-моделі обов'язково мають включати інтереси стейкхолдерів різних рівнів, політику сталого розвитку та прозоре інформування про діяльність [9]. Інтегроване звітування спрямоване на те, щоб зрозуміти, наскільки добре компанія управляє своїм фінансовим і нефінансовим капіталом. Однак достовірність цих звітів потребує перевірки, спонукання компаній до проведення зовнішніх аудитів і заходів внутрішнього контролю.

Формат інтегрованої звітності, заснований на структурі стандартизованої фінансової звітності з можливістю деталізації фінансових і нефінансових показників управлінської звітності, може використовуватися компаніями в усіх секторах економіки. Гнучкість вільної модифікації таксономії звітності в електронному вигляді дає можливість адаптації для відображення інформації на всіх об'єктах обліку [3].

Швидке поширення практики звітування про нефінансову діяльність створило проблеми щодо якості звітів про сталий розвиток та інтегрованих звітів. У емпіричному дослідженні Пістоні, Сонгіні та Баваньолі відзначають, що, хоча підприємства дотримуються рекомендацій Ради інтегрованої звітності, вони часто розкривають обмежену інформацію щодо капіталу, бізнес-моделей, стратегічних пріоритетів і процесу створення вартості [14].

Фарук і Де Вільєрс наголошують на важливості розкриття інформації про шляхи створення доданої вартості для забезпечення достовірності інтегрованої звітності та звітності про сталий розвиток [8]. Дослідження Герванські свідчать про те, що інтегрована звітність зменшує асиметрію інформації та допомагає кредиторам оцінювати ризик дефолту, підкреслюючи важливість як зовнішнього, так і внутрішнього аудиту [10]. Окремі дослідження розглядають значимість розкриття інформації про діяльність компанії в контексті впливу на місцеві громади та навколишнє середовище, а саме негативні та позитивні фактори впливу (наприклад, розмір компенсацій за технологічний вплив).

Стент і Доулер підтверджують ці висновки, наголошуючи на тому, що інтегрованому звітуванню часто не вистачає суворого контролю та належної уваги невизначеності в майбутньому, незважаючи на існуючі рекомендації щодо практики IR звітності [16]. Інше дослідження оцінює вплив якості IR на ринкову вартість компаній, підкреслюючи критичну потребу у високоякісній звітності для підвищення корпоративної прозорості та підзвітності [13].

Аналіз зарубіжного досвіду дозволив Л. П. Коритник і М. В. Кучерявій обґрунтувати, що звіти про соціальну відповідальність, управління і сталий розвиток трансформувалися в ключове доповнення до фінансової звітності загального призначення; вони підвищують підзвітність публічних організацій, відображаючи не лише фінансові показники, а й ефективність надання державних послуг через розкриття соціального та екологічного впливу діяльності [4, с.67]. У контексті євроінтеграційних процесів Т.І. Єфименко наголошує, що інтегрована звітність ґрунтується на системі взаємопов'язаних елементів, яка виходить за межі класичного фінансового аналізу та забезпечує комплексне відображення створеної підприємством цінності для стейкхолдерів [1]. Подібний акцент роблять О. О. Яблонько та Н. І. Сушко, які розглядають інтегровану звітність як нову модель комунікації економічних агентів зі стейкхолдерами; вона синтезує фінансові й нефінансові показники, що дає змогу повніше оцінювати ефективність і стратегію діяльності організації [6, с. 330]. Л. І. Прохорова та Ю. М. Щербак розвивають цей підхід у площині державного сектору: впровадження інтегрованої звітності у бюджетних установах, на їхню думку, забезпечує горизонтальну й вертикальну порівнянність показників зі звітністю державних секторів інших країн, сприяючи модернізації національної системи бухгалтерського обліку та посиленню міжнародної довіри [5, с. 54].

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Відсутність загального стандарту нефінансової звітності призвело до значних розбіжностей у практиці звітування у всьому світі. Таким чином, дослідження має на меті

узагальнити різні практики нефінансового звітування і простежити їх еволюцію в часі.

Завданням статті є дослідження еволюції нефінансової звітності, зокрема звітності щодо сталого розвитку (SDR) та інтегрованої звітності (IR). Основна мета полягає у вивченні ролі та значення цих видів звітності у підвищенні корпоративної прозорості та підзвітності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Як звітність зі сталого розвитку, так і інтегрована звітність відіграють вирішальну роль у підвищенні прозорості корпоративної діяльності. Надаючи детальне розкриття інформації щодо практик сталого розвитку та інтегрованої ефективності, ці системи звітності дозволяють заінтересованим сторонам отримати чіткіше розуміння операцій, стратегій і впливу компанії. Ця прозорість важлива з кількох причин. Інвестори та інші заінтересовані сторони можуть приймати більш обґрунтовані рішення на основі повної та точної інформації. Прозоре звітування створює довіру та авторитет серед заінтересованих сторін, оскільки демонструє відданість компанії відкритості та підзвітності. Підзвітність є ще одним важливим аспектом, який сприяє розвитку SDR та IR. Публічно оприлюднюючи свою стійкість і інтегровану продуктивність, компанії зобов'язуються нести відповідальність за свої дії та вплив.

Зрештою, SDR та IR сприяють стійкій бізнес-практиці, вбудовуючи сталий розвиток та прозорість в основну стратегію та діяльність компанії. Ці системи звітності заохочують компанії розглядати довгостроковий вплив їхніх рішень на суспільство та навколишнє середовище, що призводить до більш сталих бізнес-моделей. Такий підхід гарантує, що бізнеси зосереджуються не лише на фінансових показниках, але й на створенні цінності для всіх заінтересованих сторін, сприяючи досягненню ширших суспільних цілей і сталого розвитку.

Однак, звітність про сталий розвиток (SDR) стикається з численними проблемами, які ускладнюють її впровадження та ефективність. Однією з першочергових проблем є відсутність стандартизації. Існування багатьох стандартів звітності та рекомендацій, таких як Глобальна ініціатива звітності (GRI), Рада стандартів сталого розвитку бухгалтерського обліку (SASB) і Цільова група з питань розкриття фінансової інформації, пов'язаної з кліматом (TCFD), кожна з яких має окремі вимоги та показники, створює плутанину та непослідовність у звітності. Відсутність загальноприйнятого стандарту загострює цю проблему, ускладнюючи для компаній вибір найбільш відповідної структури та узгодження своєї звітності з галузевими нормами.

Ще однією важливою проблемою є якість і доступність даних. Збір об'єктивних і релевантних даних про екологічні, соціальні та управлінські показники (ESG) може бути особливо складним для транснаціональних компаній, які працюють у різних регіонах із різними рівнями доступності даних. Забезпечення точності та повноти звітних даних має вирішальне значення, але компанії часто стикаються з цілісністю даних через неадекватні системи та процеси. Крім того, відсутність історичних даних про показники стійкості заважає відстежувати прогрес і визначати тенденції з часом.

Інтеграція даних сталого розвитку з традиційною фінансовою звітністю ускладнюється, оскільки такі набори даних часто знаходяться в різних системах і ними оперують різні команди. Досягнення цілісного погляду, який поєднує фінансові показники з впливом на сталість, потребує комплексного мислення та надійних внутрішніх процесів, які багатьом компаніям ще належить розвинути.

Окрім цього, ефективна взаємодія із заінтересованими сторонами та спілкування з ними також сповнені труднощів. Різні кола заінтересованих сторін, такі як інвестори, клієнти, працівники та регулятори, мають різні інтереси та інформаційні потреби, що ускладнює представлення SDR таким чином, щоб усі сторони були задоволені. Повідомлення складної інформації щодо сталого розвитку чітко та лаконічно є важливим для залучення стейкхолдерів і підтримки, але залишається постійною проблемою.

Еволюція норм щодо звітності про сталий розвиток ще більше ускладнює ситуацію. Компанії повинні бути в курсі новин і адаптувати свою практику звітування відповідно до нормативних вимог, що постійно змінюються. Зростання запиту на детальне та достовірне розкриття інформації про сталий розвиток ускладнює звітування для компаній, особливо тих, які мають обмежені ресурси або недостатній досвід у звітності про сталий розвиток. Визначення суттєвості та актуальності звітної інформації є ще одним складним процесом, який вимагає ретельного розгляду та участі заінтересованих сторін. Визначити, які проблеми сталого розвитку є суттєвими для бізнесу та заінтересованих сторін, і переконатися, що інформація, яка надходить, є релевантною, значущою та дієвою, є складним завданням, особливо в діловому та нормативному середовищі, що швидко змінюється.

Також перешкодою для ефективного інтегрованого звітування є технологічні обмеження. Багатьом компаніям не вистачає складних систем керування даними, здатних обробляти складні та великі обсяги даних, зокрема зі сталого розвитку. Інтеграція звітності про сталий розвиток з іншими інструментами бізнес-аналітики та звітності є технічно складною та вимагає ресурсів.

Регулювання відіграє вирішальну роль у забезпеченні надійності, порівнянності та достовірності звітності про сталий розвиток (SDR) та інтегрованої звітності (IR). По-перше, надійність цих звітів значно підвищується завдяки регулюванню. Нерегульоване звітування призводить до неузгодженості, вибіркового розкриття інформації та потенційного спотворення даних. Встановлюючи стандартизовані вимоги, нормативні рамки змушують компанії дотримуватися визначених принципів і практик, тим самим гарантуючи, що представлена інформація є точною, вичерпною та відображає фактичну продуктивність. По-друге, регулювання підвищує порівнянність SDR та IR. Без стандартизованих рамок компанії можуть застосовувати різні методології та показники, що ускладнює порівняння ефективності сталого розвитку між компаніями та секторами. Нормативні стандарти гарантують, що компанії звітують про подібні показники з використанням узгоджених методологій, що полегшує порівнянність. Ця порівнянність має вирішальне значення для

інвесторів, аналітиків та інших заінтересованих сторін, яким необхідно порівнювати продуктивність, оцінювати ризики та приймати інвестиційні рішення на основі порівнянних даних. По-третє, регулювання зміцнює довіру до SDR та IR. Коли звітність регулюється, існує зовнішня гарантія того, що дані були перевірені на відповідність встановленим стандартам. Ця зовнішня перевірка підвищує довіру зацікавлених сторін до наданої інформації. Регуляторні органи часто вимагають сторонніх аудитів або перевірок, додаючи додатковий рівень довіри. Достовірна звітність є життєво важливою для підтримки довіри інвесторів, клієнтів, співробітників та інших зацікавлених сторін до зобов'язань організації щодо сталого розвитку та продуктивності.

Зростання попиту заінтересованих сторін на стандартизовану та регульовану звітність підкреслює потребу в надійній нормативно-правовій базі. Інвестори все більше прагнуть до прозорості факторів ESG (екологічні, соціальні та урядові), оскільки вони є невід'ємною частиною оцінки довгострокової життєздатності та етичної гідності їхніх інвестицій. Ключові стейкхолдери вимагають підзвітності та відповідальної ділової практики, віддаючи перевагу співпраці з компаніями, які демонструють прихильність до сталого розвитку. Крім того, стандартизована та регульована звітність підтримує узгодження корпоративної практики з глобальними Цілями сталого розвитку ООН (ЦСР). Дотримуючись регламентованих рамок звітності, організації сприяють більшій прозорості та підзвітності у вирішенні глобальних проблем, таких як зміна клімату, соціальна нерівність і виснаження ресурсів. Таке узгодження є не тільки корисним для світової спільноти, але й покращує стратегічне позиціонування організацій як лідерів у сфері сталого розвитку.

Регулювання SDR та IR має важливе значення для забезпечення надійності, порівнянності та достовірності звітів про сталий розвиток. Він відповідає зростаючим вимогам зацікавлених сторін до прозорості та підзвітності та підтримує узгодження корпоративної практики з глобальними цілями сталого розвитку. Таким чином, надійна нормативно-правова база має вирішальне значення для просування сталого розвитку та зміцнення довіри та впевненості між усіма зацікавленими сторонами.

Звітність про сталий розвиток (SDR) та інтегрована звітність (IR) регулюються декількома міжнародними рамками, які стандартизують вказівки та принципи для забезпечення комплексної, послідовної та прозорої звітності. Серед найвпливовіших структур – Глобальна ініціатива звітності (GRI), Рада зі стандартів бухгалтерського обліку сталого розвитку (SASB) і Цільова група з розкриття фінансової інформації, пов'язаної з кліматом (TCFD).

Глобальна ініціатива звітності є однією з найпоширеніших структур для звітності про сталий розвиток, пропонуючи комплексний набір стандартів, які допомагають компаніям у звітності про їхні екологічні, соціальні та управлінські результати. Стандарти GRI організовані навколо трьох основних категорій: економічні, екологічні та соціальні, кожна з яких містить окремі показники [11]. GRI наголошує на необхідності залучення стейкхолдерів, спрямовуючи компанії

до звітування про проблеми, які мають значний економічний, екологічний та соціальний вплив, або ті, які суттєво впливають на рішення зацікавлених сторін.

Навпаки, Рада зі стандартів бухгалтерського обліку сталого розвитку (SASB) надає галузеві стандарти, спрямовані на розкриття фінансово суттєвої інформації щодо сталого розвитку [15]. Стандарти SASB допомагають компаніям визначати, керувати та повідомляти про ризики та можливості ESG, які можуть вплинути на фінансову ефективність. Пропонуючи стандарти, розроблені для 77 різних галузей промисловості, SASB визнає різноманітність питань стійкості матеріалів у різних секторах. Його зосередженість на фінансовій суттєвості означає, що він розглядає проблеми, які можуть вплинути на фінансовий стан організації або результати діяльності. Крім того, стандарти SASB призначені для використання разом із фінансовою звітністю, полегшуючи інтеграцію факторів ESG у фінансову інформацію.

Цільова група з розкриття фінансової інформації, пов'язаної з кліматом (TCFD), пропонує основу для розкриття ризиків і можливостей, пов'язаних із кліматом, з метою вдосконалення звітності про фінансову інформацію, пов'язану з кліматом [17]. Заснована Радою з фінансової стабільності, TCFD наголошує на виявленні та управлінні ризиками, пов'язаними з кліматом, включаючи як фізичні, так і перехідні ризики. Він заохочує організації розкривати перспективну інформацію, включаючи аналіз сценаріїв, щоб оцінити стійкість своїх стратегій за різних сценаріїв, пов'язаних із кліматом. Структура TCFD побудована навколо чотирьох основних елементів: управління, стратегії, управління ризиками, а також показників і цілей, що забезпечує комплексний підхід до розкриття фінансової інформації, пов'язаної з кліматом.

Міжнародна рада з інтегрованого звітування (IIRC) розробила інтегровану структуру звітності з метою забезпечення представлення інформації про створення цінності в часі. Запропонована структура заохочує інтеграцію фінансової та нефінансової інформації, ілюструючи взаємозв'язок різних факторів, що впливають на ефективність діяльності. Структура IIRC наголошує на створенні вартості як для компанії, так і для заінтересованих сторін у коротко-, середньо- та довгостроковій перспективі. Структура має на меті сприяти інтегрованому мисленню, заохочуючи згуртований підхід до управління та звітності про ресурси та відносини, структуровані навколо шести капіталів.

Хоча GRI, SASB і TCFD служать різним цілям, разом вони підвищують надійність SDR і IR. Широкий підхід GRI до звітності про сталий розвиток, орієнтований на стейкхолдерів, робить його цінним для компаній, які оприлюднюють інформацію про впливи ESG. Орієнтація SASB на конкретну галузь і матеріальні ресурси підходить для інвесторів та компаній, які прагнуть інтегрувати фактори ESG в оцінку фінансової ефективності. Акцент TCFD на розкритті фінансової інформації, пов'язаної з кліматом, відповідає зростаючій потребі в прозорості в управлінні кліматичними ризиками та можливостями. Між тим, інтегрована структура звітності IIRC забезпечує цілісний підхід, наголошуючи на створенні вартості шляхом інтеграції фінансової та нефінансової інформації.

В останні роки впроваджуються ініціативи не лише щодо уніфікації стандартів інтегрованого звітування та звітності зі сталого розвитку, але і щодо обов'язковості подання такої звітності. У 2018 році Європейський Союз зобов'язав великі публічні компанії розкривати окрему інформацію ESG, що створило передумови підвищення прозорості та підзвітності в практиках корпоративного сталого розвитку. Цей крок підкреслив прагнення ЄС інтегрувати аспекти ESG у систему корпоративної звітності.

До вересня 2020 року Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) опублікували консультативний документ, у якому пропонуються нові спроби створити універсальні стандарти ESG. Ця ініціатива була спрямована на гармонізацію різноманітних практик звітності ESG та створення загальноприйнятої структури, таким чином сприяючи порівнянності та узгодженості у розкритті інформації про сталий розвиток.

У червні 2021 року злиття Ради зі стандартів бухгалтерського обліку в стійкому розвитку (SASB) і Міжнародної ради з інтегрованої звітності (IIRC) призвело до створення Value Reporting Foundation [12]. Це злиття мало на меті побудувати спільну архітектуру звітності, таким чином упорядкувавши практику звітування ESG і підвищивши узгодженість і повноту розкритої інформації.

У жовтні 2022 року Європейський Союз заявив про свій намір вимагати подальшого розкриття ESG від усіх публічних компаній. Ця подія підкреслила постійне зобов'язання ЄС розширити сферу обов'язкової звітності ESG з метою охоплення ширшого кола корпоративних організацій і підвищення загальної прозорості ринку [7].

Таким чином вже зроблено прогресивні кроки різними регуляторними органами та організаціями, що встановлюють стандарти, до практики обов'язкового та уніфікованого звітування про нефінансову діяльність.

Глобальна ініціатива звітності (GRI), Рада зі стандартів бухгалтерського обліку сталого розвитку (SASB) і Робоча група з питань розкриття фінансової інформації, пов'язаної з кліматом (TCFD) є ключовими структурами в сфері звітності про сталий розвиток (SDR) та інтегрованої звітності (IR). Кожна з рекомендацій має унікальні особливості, сильні та слабкі сторони, які роблять їх цінними для різних організаційних потреб і контекстів звітності.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Різнноманітні форми нефінансової звітності, включаючи звітність щодо КСВ, інтегровану звітність (IR), звітність щодо цілей розвитку, GRI та звітність про кліматичні зміни, демонструють існування різних підходів, методів та інструментів, які компанії використовують для розкриття показників про нефінансові результати діяльності.

Відсутність універсальних рекомендацій щодо формування нефінансової звітності призводить до значних розбіжностей у практиці звітування, що створює проблеми для зацікавлених сторін, які покладаються на таку інформацію для прийняття об'єктивних управлінських рішень. Стандартизовані структури звітності є критично важливими для підвищення довіри, прозорості та порівнянності звітності. Звітність зі сталого розвитку та інтегрована звітність

вже стали невід'ємною частиною забезпечення корпоративної прозорості та підзвітності, сприяючи підвищенню довіри та впевненості серед зацікавлених сторін. Разом з тим звітність зі сталого розвитку чи інтегрована звітність сьогодні вже стала обов'язковою частиною в забезпеченні корпоративної прозорості та підзвітності. Ефективні практики звітування дозволяють заінтересованим сторонам всіх рівнів отримати чітке розуміння діяльності компанії, стратегії та впливу, зміцнюючи довіру та впевненість. Інтеграція цілей сталого розвитку в корпоративні стратегії через інтегроване звітування спонукає компанії розглядати довгострокові наслідки своїх дій для суспільства та навколишнього середовища.

Подальші дослідження у сфері нефінансової звітності мають зосереджуватися на розробці та прийнятті стандартизованих рамок, які відповідатимуть сучасним викликам та потребам зацікавлених сторін. Це дозволить компаніям підвищити свою підзвітність, підтримати сталий розвиток та зробити внесок у створення більш прозорого та відповідального бізнес-середовища.

Список використаних джерел

1. Єфіменко Т. І. Запровадження інтегрованої звітності та реформування бухгалтерського обліку в умовах євроінтеграції. *Фінанси України*. 2014. № 10. С. 8–11. URL: https://finukr.org.ua/?page_id=723&aid=414611.
2. Жиглей І. В. Звітність з питань сталого розвитку та її оцінка. *Бухгалтерський облік, контроль і аналіз у сучасній економічній науці та практиці: зб. матеріалів III Міжнар. наук.-практ. конф., 3-4 квітня 2014 р.: присвяч. 70-річчю каф. обліку підприємницької діяльності* / [редкол.: В. І. Єфіменко та ін.]; М-во освіти і науки України, ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана», 2014, с. 55-57.
3. Задорожний З.-М., Люба О., Омецінська І., Шестерняк М. Інтегрована звітність в управлінні зовнішньоекономічною діяльністю підприємств. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2023. Вип. 4(51). С. 91–102. URL: <https://doi.org/10.55643/fcactp.4.51.2023.4095>.
4. Коритник Л. П., Кучерява М. В. Нефінансова звітність як інструмент залучення додаткових коштів закладів вищої освіти. *Наукові праці НДФІ*. № 4 (97). 2021. С. 65–81. URL: <https://doi.org/10.33763/npndfi2021.04.06512>.
5. Прохорова Л. І., Щербак Ю. М. Інтегрована звітність як інструмент модернізації бухгалтерського обліку в державному секторі України. *Сучасні проблеми бухгалтерського обліку та фінансів : матеріали Всеукр. наук. конф., 21–22 листопада 2018 р.* Київ : НУХТ, 2018. С. 54–55. URL: <https://dspace.nuft.edu.ua/server/api/core/bitstreams/f643e89b-0231-4210-9986-254a09d48ef3/content#page=53>.
6. Яблонько О. О., Сушко Н. І. Інтегрована звітність у діяльності бюджетних установ. *Облік, аналіз, аудит і оподаткування в умовах глобалізації економіки : матеріали I Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф.* 2017. С. 328–331. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/13262/1/%D0%AF%D0%B1%D0%BB%D0%BE%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0%20%D0%9E.%D0%9E..PDF>
7. Corporate sustainability reporting. *Finance*. URL: https://finance.ec.europa.eu/capital-markets-union-and-financial-markets/company-reporting-and-auditing/company-reporting/corporate-sustainability-reporting_en.
8. Farooq, M.B. and De Villiers, C., 2017. The market for sustainability assurance services: A comprehensiveliterature review and future avenues for research. *Pacific Accounting Review*, 29 (1), 79-106.

9. Frías-Aceituno, J.V.; Rodríguez-Ariza, L.; García-Sánchez, I.M. Is integrated reporting determined by a country's legal system? An exploratory study. *J. Clean. Prod.* 2013, 44, 45–55.
10. Gerwanski, J. Does it pay off? Integrated reporting and cost of debt: European evidence. *Corp. Soc. Responsib. Environ. Manag.* 2020, 27, 2299–2319.
11. GRI Standards. GRI. URL: <https://www.globalreporting.org/standards/>.
12. IFRS Value Reporting Foundation. IFRS. URL: <https://www.ifrs.org/sustainability/value-reporting-foundation/>.
13. Lee, K.W.; Yeo, G.H.H. The association between integrated reporting and firm valuation. *Rev. Quant. Financ. Account.* 2016, 47, 1221–1250.
14. Pistoni, A.; Songini, L.; Bavagnoli, F. Integrated reporting quality: An empirical analysis. *Corp. Soc. Responsib. Environ. Manag.* 2018, 24, 489–507.
15. SASB Standards. SASB. URL: <https://sasb.ifrs.org/standards/download/>.
16. Stent, W.; Dowler, T. Early assessments of the gap between integrated reporting and current corporate reporting. *Meditari Account. Res.* 2015, 23, 92–117.
17. Task Force on Climate-Related Financial Disclosures. URL: <https://www.fsb-tcfd.org/recommendations/>.

References

1. Iefymenko T. I. (2014), “Zaprovadzhennia intehrovanoi zvitnosti ta reformuvannia bukhhalterskoho obliku v umovakh yevrointehratsii”. *Finansy Ukrainy*. № 10. S. 8–11. available at: https://finukr.org.ua/?page_id=723&aid=414611.
2. Zhyhlei, I. V. (2014), “Sustainability reporting and its assessment”. *Bukhhalterskyi oblik, kontrol i analiz u suchasni ekonomichnii nausti ta praktytsi: zb. materialiv III Mizhnar. nauk.-prakt. konf., 3-4 kvitnia 2014 r.: prysviach. 70-richchiu kaf. obliku pidpriemnytskoi diialnosti, DVNZ Kyivskyi natsionalnyi ekonomichniy universytet imeni Vadyma Hetmana*, pp. 55-57.
3. Zadorozhnyi, Z.-M., Liuba, O., Ometsinska, I. and Shesterniak M. (2023), “Integrated reporting in the management of foreign economic activities of enterprises”. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, vol. 4(51). C. 91–102. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.4.51.2023.4095>.
4. Korytnyk L. P., Kucheriava M. V. (2021), “Nefinansova zvitnist yak instrument zaluchennia dodatkovykh koshtiv zakladiv vyshchoi osvity “. *Naukovi pratsi NDFI*. № 4 (97). 2021. S. 65–81, available at: <https://doi.org/10.33763/npndfi2021.04.06512>.
5. Prokhorova L. I., Shcherbak Yu. M. (2018), “Intehrovana zvitnist yak instrument modernizatsii bukhhalterskoho obliku v derzhavnomu sektori Ukrainy “. *Suchasni problemy bukhhalterskoho obliku ta finansiv : materialy Vseukr. nauk. konf., 21–22 lystopada 2018 r. Kyiv : NUKhT*, 2018. S. 54–55. available at: <https://dspace.nuft.edu.ua/server/api/core/bitstreams/f643e89b-0231-4210-9986-254a09d48ef3/content#page=53>
6. Iablonko O. O., Sushko N. I. (2017), “Intehrovana zvitnist u diialnosti biudzhethnykh ustanov“. *Oblik, analiz, audyt i opodatkovannia v umovakh hlobalizatsii ekonomiky: materialy I Mizhnar. nauk.-prakt. internet-konf.* S. 328–331, available at: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/13262/1/%D0%AF%D0%B1%D0%BB%D0%BE%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0%20%D0%9E.%D0%9E..PDF>
7. Corporate sustainability reporting. (2023), “What the EU is doing and why”, available at: https://finance.ec.europa.eu/capital-markets-union-and-financial-markets/company-reporting-and-auditing/company-reporting/corporate-sustainability-reporting_en (Accessed 10 June 2024).
8. Farooq, M.B. and De Villiers, C., (2017). “The market for sustainability assurance services: A comprehensiveliterature review and future avenues for research”. *Pacific Accounting Review*, vol. 29 (1), pp. 79-106.
9. Frías-Aceituno, J.V., Rodríguez-Ariza, L. and García-Sánchez, I.M. (2013), “Is integrated reporting determined by a country's legal system? An exploratory study”. *J. Clean. Prod.*, vol. 44, pp. 45–55.
10. Gerwanski, J. (2020), “Does it pay off? Integrated reporting and cost of debt: European evidence”. *Corp. Soc. Responsib. Environ. Management*, vol. 27, pp. 2299–2319.

11. GRI Standards (2024), “The global standards for sustainability impacts”, available at: <https://www.globalreporting.org/standards/> (Accessed 2 June 2024).
12. IFRS (2024), “Value Reporting Foundation”, available at: <https://www.ifrs.org/sustainability/value-reporting-foundation/> (Accessed 15 May 2024).
13. Lee, K.W., Yeo, G.H.H. (2016), “The association between integrated reporting and firm valuation”. *Rev. Quant. Financ. Account.*, vol. 47, pp. 1221–1250.
14. Pistoni, A., Songini, L., Bavagnoli, F. (2018), “Integrated reporting quality: An empirical analysis”. *Corp. Soc. Responsib. Environ. Management*, vol. 24, pp. 489–507.
15. SASB Standards (2023). available at: <https://sasb.ifrs.org/standards/download/>.
16. Stent, W., Dowler, T. (2015), “Early assessments of the gap between integrated reporting and current corporate reporting”. *Meditari Account. Res.*, vol. 23, pp. 92–117.
17. TCFD Recommendation (2024), “Task Force on Climate-Related Financial Disclosures”, available at: <https://www.fsb-tcfd.org/recommendations/> (Accessed 4 May 2024).

<i>Отримано:</i>	23.02.2025	<i>Beérkezett:</i>	2025.02.23	<i>Received:</i>	23.02.2025
<i>Прийнято до друку:</i>	16.06.2025	<i>Elfogadva:</i>	2025.06.16	<i>Accepted:</i>	16.06.2025
<i>Опубліковано:</i>	25.06.2025	<i>Megjelent:</i>	2025.06.25	<i>Published:</i>	25.06.2025